

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě projednal v neveřejném zasedání konaném dne 22. března 2024 stížnost obžalovaného **Miroslava D., narozeného xxx**, proti usnesení Okresního soudu v Ostravě ze dne 1. 3. 2024, č. j. 10 T 78/2009–578, a rozhodl

takto:

Podle § 149 odstavec 1 trestního řádu se z podnětu stížnosti obžalovaného Miroslava D. napadené usnesení **zrušuje** v celém rozsahu.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením ze dne 1. 3. 2024, č. j. 10 T 78/2009–578, rozhodl okresní soud tak, že podle § 94 odstavec 1 písmeno d) trestního zákoníku a contrario za podmínek § 350m trestního řádu se návrh odsouzeného Miroslava D. na rozhodnutí o promlčení výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 8. 3. 2011, sp. zn 10 T 78/2009, který nabyl právní moci dne 18. 6. 2013, zamítá.
2. Proti tomuto usnesení podal obžalovaný Miroslav D. stížnost, kterou nijak blíže neodůvodnil.
3. Krajskému soudu v Ostravě byla věc předložena jako soudu stížnostnímu ve smyslu § 146 odstavec 2 písmeno d) trestního řádu. Z obsahu spisového materiálu bylo zjištěno, že opravný prostředek byl podán ve lhůtě stanovené podle § 143 odstavec 1 trestního řádu, osobou k tomu oprávněnou podle § 142 odstavec 1 trestního řádu.
4. Z podnětu podané stížnosti krajský soud přezkoumal podle § 147 odstavec 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost výroku napadeného usnesení, jakož i správnost postupu řízení jeho vydání předcházející, a po projednání věci v neveřejném zasedání dospěl k závěru, že stížnost obžalovaného je důvodná.
5. Krajský soud předně pro přehlednost shrnuje dosavadní procesní vývoj věci.
6. Rozsudkem ze dne 8. 3. 2011, č.j. 10 T 78/2009-304, který nabyl právní moci dne 18. 6. 2013, byl obžalovaný uznán vinným trestným činem týrání osoby žijící ve společně obývaném bytě nebo domě podle § 215a odstavec 1, odstavec 2 písmeno b) trestního zákona (zákona č. 140/1961 Sb.) a byl mu uložen nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře 3 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou.
7. Proti uvedenému rozsudku podal obžalovaný odvolání, avšak samotný rozsudek se mu dlouhodobě nedařilo doručit do vlastních rukou a nebyl vypátrán jeho pobyt, pročež bylo usnesením ze dne 22. 4. 2013, č.j. 10 T 78/2009-358, rozhodnuto podle § 302 trestního řádu a § 305 trestního řádu, že se koná řízení proti uprchlému. V tomto režimu následně rozhodl o podaném odvolání Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 18. 6. 2013, č.j. 3 To 168/2013-403, tak, že odvolání obžalovaného podle § 256 trestního řádu zamítl.

8. Podané dovolání obžalovaného odmítl Nejvyšší soud usnesením ze dne 6. 11. 2013, sp. zn. 8 Tdo 1160/2013.
9. Výrok o trestu v předmětné trestní věci byl následně zrušen rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 4. 9. 2013, č.j. 10 T 96/2011-395, který nabyl právní moci dne 24. 2. 2014, a kterým byl obžalovaný odsouzen pro přečin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 2, odstavec 3 trestního zákoníku a byl mu právě i za sbíhající se trestný čin týrání osoby žijící ve společně obývaném bytě nebo domě podle § 215a odstavec 1, odstavec 2 písmeno b) trestního zákona z této trestní věci uložen souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře 4 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. I toto řízení bylo vedeno proti obžalovanému jako uprchlému.
10. Obžalovaný Miroslav D. byl následně zadržen až dne 30. 8. 2023 a dne 31. 8. 2023 dodán do výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 4. 9. 2013, č.j. 10 T 96/2011-395, který nabyl právní moci dne 24. 2. 2014.
11. Následně bylo ve věci vedené u Okresního soudu v Ostravě pod sp. zn. 10 T 96/2011 rozhodnuto usnesením ze dne 15. 12. 2023, které nabylo právní moci téhož dne, tak, že se podle § 306a odstavec 2 trestního řádu ruší rozsudek Okresního soudu v Ostravě ze dne 4. 9. 2013, č.j. 10 T 96/2011-395, který nabyl právní moci dne 24. 2. 2014, jakož i všechna rozhodnutí na tento rozsudek obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Zároveň byl obžalovaný vzat do vazby podle § 68 odstavec 1 trestního řádu z důvodu § 67 písmeno a) trestního řádu.
12. V nyní projednávané trestní věci byl obžalovanému a jeho obhájci doručen pravomocný rozsudek ze dne 8. 3. 2011, jakož i navazující usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 6. 2013 a usnesení Nejvyššího soudu ze dne 6. 11. 2013, v rámci informativního výslechu dne 17. 1. 2024. Zároveň byl obžalovanému vysvětlen postup podle § 306a trestního řádu. Proti rozsudku ze dne 8. 3. 2011 následně obžalovaný prostřednictvím obhájce podal odvolání, načež k výzvě okresního soudu upřesnil, že je odvolání podáváno toliko do výroku o trestu a současně se výslovně navrhuje zrušení usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 6. 2013, sp. zn. 3 To 168/2013.
13. Obžalovaný současně podal dne 15. 2. 2024 návrh na rozhodnutí o promlčení výkonu trestu, o němž okresní soud rozhodl dne 1. 3. 2024 nyní stížností napadeným usnesením.
14. Po vydání stížností napadeného usnesení okresní soud rozhodl usnesením ze dne 6. 3. 2024, č.j. 10 T 78/2009-583, tak, že podle § 306a odstavec 2 trestního řádu se ruší usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 6. 2013, č.j. 3 To 168/2013-403, jakož i všechna další rozhodnutí na ně obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.
15. V rámci ve věci současně podaného odvolání zaměřeného do výroku o trestu přitom obžalovaný uplatňuje argumentaci spočívající v tom, že došlo k promlčení výkonu trestu.
16. Z výše uvedeného je zřejmé, že v projednávané trestní věci došlo postupem podle § 306a odstavec 2 trestního řádu ke zrušení rozhodnutí odvolacího soudu vydaného v řízení proti uprchlému, čímž došlo k obnovení odvolacího řízení, které je nutno ve smyslu citovaného ustanovení provést znovu. Zároveň tím došlo i k odstranění existence pravomocně uloženého trestu v dané věci, přičemž trest uložený nalézacím soudem bude nyní předmětem odvolacího přezkumu. V odvolacím řízení bude soud řešit otázku případného promlčení výkonu trestu (původně pravomocného) z úřední povinnosti jako otázku předběžnou (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 2. 6. 2010, sp. zn. 7 Tdo 554/2010-I.).
17. Pokud zde však aktuálně není pravomocný výrok o trestu, není zde ani možnost rozhodovat o promlčení výkonu takového trestu podle § 350m trestního řádu, což je postup spadající výlučně do fáze vykonávacího řízení. Ostatně usnesením vydaným podle § 306a odstavec 2 trestního řádu se ruší i všechna rozhodnutí na zrušené usnesení obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně,

k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Takovými obsahově navazujícími rozhodnutími jsou právě i rozhodnutí vydávaná v rámci vykonávacího řízení.

18. Proto dospěl krajský soud k závěru, že za současného procesního stavu věci je třeba napadené rozhodnutí okresního soudu bez dalšího zrušit.
19. Jelikož napadené rozhodnutí je rušeno pro odpadnutí důvodu a zákonného podkladu, pro který bylo vydáno, jímž je existence pravomocně uloženého trestu, nezabýval se krajský soud nikterak meritem věci, tedy zda došlo k promlčení výkonu trestu, neboť tato otázka bude řešena v rámci odvolacího řízení obnoveného po zrušení usnesení krajského soudu podle § 306a odstavec 2 trestního řádu, přičemž pokud krajský soud v rámci odvolacího řízení dospěje k závěru, že došlo k promlčení výkonu trestu, analogickým postupem podle § 227 trestního řádu nový trest neuloží.
20. Proto krajský soud z podnětu stížnosti obžalovaného napadené usnesení podle § 149 odstavec 1 trestního řádu zrušil bez dalšího, tedy bez toho, aby bylo soudu prvního stupně uloženo, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Ostrava 22. března 2024

Mgr. Monika Zubková v.r.
předsedkyně senátu

Vypracoval:
Mgr. Adam Falter v.r.